

Sygn. akt IIKp 27/04

POSTANOWIENIE

Dnia 01 marca 2004 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku, II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący/ Sędzia SR Robert Truczka

Protokolant: Renata Kołodziej

przy udziale Prokuratora I.Stanikowskiej po rozpoznaniu
zażalenia pokrzywdzonych Wincentego Leńczuka- Maciejczyka i Moniki Maciejczyk na
postanowienie Prokuratury Rejonowej w Kłodzku z dnia 26.11.2003 roku sygn. akt Ds
2797/03/s o umorzeniu śledztwa
na podstawie art. 437§1 kpk

postanawia

zażalenia nie uwzględnić i zaskarżone postanowienie Prokuratora Rejonowego w Kłodzku z dnia
26.11.2003 roku sygn.akt Ds 2797/03/s utrzymać w mocy

uzasadnienie

Wyżej opisanym postanowieniem Prokurator Rejonowy w Kłodzku umorzył śledztwo w sprawie narażenia pokrzywdzonych na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo ciężkiego uszczerbku na zdrowiu wskutek oddziaływania stacji bazowej telefonii komórkowej Plus GSM oraz pochowania zwłok ludzkich w miejscu nie będącym cmentarzem tj. o czyn z art. 160§1 kk wobec braku znamion czynu zabronionego oraz w sprawie poświadczenia nieprawdy w protokole pomiarów gęstości mocy mikrofalowej sporządzonym w dniu 15 lutego 2001 roku wobec braku znamion czynu zabronionego. Na powyższe postanowienie złożyli zażalenie Wincenty Leńczuk-Maciejczyk i Monika Maciejczyk zarzucając wadliwą ocenę przez Prokuratora zebranego w sprawie materiału dowodowego prowadzącą do wysunięcia niewłaściwych wniosków skutkujących umorzeniem postępowania. Skarżący wnieśli o ponowne przeanalizowanie materiału dowodowego i uzupełnienie go o ponowne przeprowadzenie badań medycznych w miejscu ich zamieszkania oraz ponowne zbadanie gęstości mocy mikrofalowej emitowanej przez stację bazową telefonii komórkowej w miejscu ich zamieszkania. Ponad to zarzucili, iż nigdy nie wysuwali zarzutu jakoby pochowanie na terenie przykościelnym zwłok ludzkich stanowiło zagrożenie dla ich życia lub zdrowia. Powyższe zażalenie na uwzględnienie nie zasługuje. Zebrany w sprawie materiał dowodowy wyczerpuje wszelkie możliwe i niezbędne środki dowodowe pozwalające na wszechstronną ocenę sytuacji opisanej przez pokrzywdzonych. W odniesieniu do pierwszego z rozpatrywanych czynów dotyczących szkodliwego oddziaływania stacji bazowej telefonii komórkowej jak i legalności zainstalowania i użytkowania tej stacji stwierdzić należy, że w tym zakresie nie nastąpiło naruszenie prawa. O tym, że inwestor instalując wyżej opisaną stację nie naruszył przepisów prawa budowlanego jednoznacznie przekonuje prawomocny wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego oddział we Wrocławiu dołączony do akt sprawy wraz z obszernym, klarownym, jednoznacznym uzasadnieniem zawierającym także wykładnię rozumienia

poszczególnych przepisów w tym dotyczących wysokości montowanego urządzenia. Przeprowadzone badania gęstości mocy mikrofalowej w sąsiedztwie stacji bazowej przez powołane do tego instytucje nie wykazały, by zostały naruszone w tym zakresie normy emisji. Badania te przeprowadzono dwukrotnie z podobnym rezultatem wykluczającym możliwość szkodliwego oddziaływania fal w miejscu przebywania ludzi. Do przeprowadzenia tychże badań powołana została instytucja z mocy prawa zajmująca się ochroną środowiska i statutowo do tego zobowiązana. Nie można więc stwierdzić, że w tym przypadku działała ona na zasadzie zleceniobiorcy działającego w interesie zleceniodawcy czyli telefonii komórkowej Plus GSM. Wobec powyższego za chybiony należy uznać zarzut, że badania te przeprowadzono tendencyjnie w interesie inwestora. Nie umniejsza wiarygodności tych badań okoliczność, że inspektor, który je wykonywał w swoim protokole z 15.02.2001 roku w sposób mało precyzyjny opisał miejsca dokonania pomiarów używając określeń z którymi nie zgadzają się skarżący. Miejsca przeprowadzenia badań zostały zaznaczone na planie i w tej sytuacji możliwe są do określenia. Brak jest w sprawie dowodów by i w tym zakresie miało dojść do poświadczenia nieprawdy w szczególności co do przeprowadzenia pomiarów na posesji skarżących. Zeznaniami inspektora dokonującego pomiarów przeczą jedynie sami pokrzywdzeni, którzy w tym zakresie nie są konsekwentni raz twierdząc, że w dniu pomiarów nie było ich w domu, innym razem oświadczając, że byli na miejscu czynności i że inspektor na terenie ich posesji badań nie przeprowadzał. Brak jest obiektywnych dowodów, które pozwoliłyby w sposób nie budzący wątpliwości zweryfikować prawdziwości relacji obu stron, a tym bardziej wskazać, że inspektor sanitarny zeznał nieprawdę. Niezaznaczenie na planie budynku pięciokondygnacyjnego nie można uznać za istotną wadę protokołu w kategorii poświadczenia nieprawdy w sytuacji gdy budynek ten nie był objęty badaniem a tym samym z punktu widzenia doskonale czynności nie był istotny. Powyższe dane wskazują na prawidłowe ustalenia Prokuratora co do okoliczności zainstalowania stacji bazowej telefonii komórkowej. Nie negując występujących u pokrzywdzonych i ich dzieci zaburzeń zdrowia potwierdzonych zebraną w sprawie dokumentacją lekarską stwierdzić należy, że brak jest podstaw by dolegliwości zdrowotne wyżej wymienionych pozostawały w bezpośrednim związku z działalnością stacji bazowej. Biegły lekarz medycyny sądowej po zapoznaniu się z dokumentacją lekarską oraz aktualnym stanem wiedzy medycznej dotyczącej szkodliwego oddziaływania mikrofal na organizm ludzki w swojej opinii orzekł, że takiego związku w niniejszej sprawie nie ma. Brak jest podstaw by kwestionować rzetelność tej opinii oraz kompetencje biegłego, który ją sporządził. Co do kwestii związanych z pochówkiem na terenie przykościelnym zwłok byłego proboszcza stwierdzić należy, iż postępowanie w tej sprawie winno być umorzone z uwagi na to, że czyn ten stanowiący wykroczenie uległ przedawnieniu. O ile nawet Prokurator w swoim postanowieniu błędnie przyjął, że pokrzywdzeni traktują pochowanie zwłok ludzkich w miejscu niebędącym cmentarzem jako zagrażające ich życiu lub zdrowiu to taka interpretacja Prokuratora nie wpływa na zasadność umorzenia postępowania w tej sprawie. Biorąc powyższe pod uwagę Sąd podzielił pogląd Prokuratora Rejonowego i Okręgowego i zaskarżone postanowienie utrzymał w mocy.

Własne, właściwe podpisy
PRAWOMOCNOŚĆ I PRAWOMOCNOŚĆ